

Vlaams
Parlement

vergadering **C55 – BIN3**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 9 november 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het gebruik van leegstaande overheidsgebouwen voor noodopvang
- 357 (2010-2011) 3

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het recreatieve fietsnetwerk
- 382 (2010-2011) 6

■

Waarnemend voorzitter: de heer Marnic De Meulemeester

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het gebruik van leegstaande overheidsgebouwen voor noodopvang - 357 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister, collega's, de problematiek van de daklozen is zeer actueel. Een paar weken geleden was er het bericht dat in het hele land zo'n 6000 mensen in een situatie van dakloosheid zouden verkeren. Het gaat dan vooral om asielzoekers. Vandaag lees ik in Gazet van Antwerpen: "Poolse daklozen overspoelen Antwerpen." Het OCMW zegt daar, bij monde van de voorzitter: "Onze administratie onderzoekt of de noodopvang deze winter moet worden uitgebreid en welke gebouwen daarvoor geschikt zouden zijn."

Het is een problematiek die vorig jaar heel manifest aan de oppervlakte is gekomen. Niets wijst erop dat het dit jaar beter zou zijn of dat de problematiek minder nijpend zou zijn.

Het is zeker niet zo dat in eerste instantie de Vlaamse overheid die problematiek moet oplossen. Daar zijn heel veel niveaus voor bevoegd, zeker als het over asielbeleid gaat, en de federale overheid in de eerste plaats. Maar dat neemt niet weg dat er op alle niveaus mee moet worden gezocht naar opvang wanneer dakloosheid zich voordoet in onze samenleving.

Vluchtelingenorganisaties hebben recent actie gevoerd rond het gebrek aan opvangplaatsen. Dat is uiteraard omdat de wintermaanden eraan zitten te komen. Er zijn naar aanleiding van de opvangcrisis van vorig jaar ook vragen gesteld in het parlement. Ik heb daar zelf een schriftelijke vraag over ingediend. De minister verwees toen naar een beperkt aantal gebouwen. Uit het antwoord bleek dat er zeker geen massale leegstand is binnen de Vlaamse overheid. Maar op dit moment wordt ook aan het leger gevraagd om leegstaande kazernes ter beschikking te stellen. En dus moet de vraag ook gesteld worden aan de Vlaamse overheid en de minister bevoegd voor Bestuurszaken en het patrimonium, of er gebouwen van de Vlaamse overheid leegstaan, of van lokale besturen waarmee men in contact staat, en die in aanmerking kunnen komen voor noodopvang deze winter.

Minister, wordt er geïnventariseerd welke leegstaande gebouwen van de Vlaamse overheid of gebouwen waar leegstand voor dreigt, kunnen worden gebruikt voor de noodopvang van asielzoekers en andere categorieën van daklozen? Wordt er geïnventariseerd welke leegstaande gebouwen van lokale overheden in aanmerking komen voor die noodopvang? Hoe wilt u meewerken aan een betere afstemming tussen het aanbod van leegstaande overheidsgebouwen en de vraag naar opvang? Wordt daarover overleg gepleegd met het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers?

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Voorzitter, minister, ik begrijp de bekommernis van de heer Kennes, maar aan de andere kant meen ik dat we heel voorzichtig te werk moeten gaan met deze materie. Enerzijds moeten er heel nauwe contacten zijn met de lokale overheden, om te bekijken of er wel een draagvlak bestaat in de betreffende wijk. Anderzijds hebben we in het verleden al geleerd dat we rekening moeten houden met de stedenbouwkundige bestemming van het gebouw. Administratieve gebouwen kunnen niet d'office bestemd worden als opvangcentra voor illegalen. Ik wil dan ook pleiten voor de grootste voorzichtigheid.

Minister, houdt u rekening met de stedenbouwkundige bestemming van de gebouwen waar men mensen zou willen onderbrengen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, bij de entiteit waar ik verantwoordelijk voor ben, is er op dit ogenblik geen leegstand die geschikt zou zijn voor de opvang van daklozen of asielzoekers.

Zoals ik al vermeld heb in antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Kennes en een vraag om uitleg van de heer Keulen, heb ik op dit ogenblik geen volledig overzicht van de gebouwen die niet onder het Agentschap voor Facilitair Management (AFM) ressorteren. Dat is een van de problemen met Beter Bestuurlijk Beleid (BBB). Ik ben dat probleem nu aan het opvangen, zoals in mijn beleidsnota staat. De procedure van de Vlaamse Overheidsrapportering (VO-rapportering) is opgestart, zodat wij mettertijd over een volledige inventaris zullen beschikken.

Vorig jaar stond er eigenlijk bij toeval een kabinetsgebouw leeg, doordat wij het aantal ministers hadden verminderd. Dat is toen, als administratief gebouw, op vraag van Open Vld tijdelijk ingericht voor de noodopvang van asielzoekers. Momenteel is dat niet het geval. Dat gebouw in de Kreupelenstraat wordt klaargemaakt voor verhuring. Die aanbesteding loopt. Er is in Sint-Niklaas sprake geweest van een leegstaand gebouw van de VDAB, dat onder de portefeuille van AFM ressorteert. Ondertussen is de VDAB daar niet alleen weg, maar is ook het huurcontract volledig opgezegd. Dat gebouw is dus niet meer beschikbaar voor opvang. Binnen mijn portefeuille van Toerisme zijn er op dit ogenblik geen gebouwen die hiervoor in aanmerking komen.

Ik heb geen zicht op de leegstand van gebouwen bij de lokale overheden. Ze hebben geen enkele verplichting om te rapporteren aan de Vlaamse overheid over hun inventaris van leegstaande gebouwen. Staatssecretaris Courard heeft zich heel recent via de gouverneurs tot de gemeenten gericht naar aanleiding van de winter die op ons afkomt. Ik heb hier de brief aan de burgemeesters van de waarnemend gouverneur van Oost-Vlaanderen. Ik vermoed dat dit in alle provincies gebeurd is. "Met de winter in aantocht blijft de situatie van asielzoekers uiterst kritiek. Gezien de toevloed van asielzoekers en ondanks de inspanningen van asielinstanties om de behandeling (...), zijn er momenteel een groot aantal plaatsen te kort. De staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding onderzoekt nieuwe pistes voor opvang. In samenwerking met de staatssecretaris voor Begroting en Asiel- en Migratiebeleid en onder coördinatie van de eerste minister en op vraag van staatssecretaris Courard, verzoek ik u mij zo vlug mogelijk mee te delen of er in uw gemeenten gebouwen zijn die door Fedasil of een van z'n partners, zoals het Rode Kruis, kunnen worden gehuurd voor de opvang van asielzoekers in het kader van de Opvangwet. Deze woningen zouden relatief snel beschikbaar moeten zijn en zich bij voorkeur moeten lenen tot het inrichten van collectieve huisvesting. Meerdere gezinnen en alleenstaanden in één enkel gebouw en dit voor een periode van een zestal maanden. Ik verwacht uw antwoord voor 28 oktober ten aanzien van Hilde De Smet."

Het is een brief van 22 oktober. Het moet dus snel gaan, wat wijst op paniekmaatregelen. U hebt in uw inleiding gezegd dat het niet of niet uitsluitend de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse overheid. Het is die van de federale overheid. Het is schrijnend wat er gebeurt. De winter is in aantocht en nu worden er vragen gesteld of men er klaar voor is. Ik weet niet of u vandaag het editoriaal van Yves Desmet in De Morgen hebt gelezen, op dit vlak een onverdachte bron. Yves Desmet uit een toch wel genadeloze kritiek op het asielbeleid – of het gebrek aan asielbeleid – in dit land. Er is een groot probleem met de instroom, met de doorstroom en met de uitstroom. We weten dat al jaren. We zijn een magneet voor heel de wereld aan het worden. Ik denk ook dat de meeste open opinies nu toch wel beginnen in te zien dat dit niet houdbaar is. Er is geen spreiding. Het attest – het bewijs van niet-toekenning – dat mensen krijgen, maakt dat mensen naar een OCMW gaan waar ze financiële hulp krijgen en zich voor de rest gaan concentreren in de plaatsen die we kennen.

Het is dramatisch en schrijnend, maar ik denk dat men fundamenteel het probleem op federaal vlak zal moeten aanpakken. Er zijn nu tekenen dat men een beetje in die richting

gaat. Zolang men dit niet doet, zal het natuurlijk een probleem blijven. De Morgen brengt vandaag statistieken. Ze gaan wel over regularisaties, maar ze wijzen wel op de problematiek van instroom en asiel. Het blijkt dat het aantal goedgekeurde regularisaties in de eerste zeven maanden van dit jaar nu al hoger is dan in het topjaar 2009 en al dubbel zo hoog is als in 2008, en we zijn nog maar zeven maanden ver. Er is dus een enorme problematiek. Je kunt dit niet ordentelijk opvangen.

Maar ik heb hier dus een brief van 22 oktober van de gouverneur van Oost-Vlaanderen met de vraag om voor 28 oktober iets te laten weten. De tijdsspanne is heel kort. U hebt verwezen naar het artikel in de Gazet van Antwerpen waarbij de OCMW-voorzitter van Antwerpen zegt dat er een probleem is. Het OCMW van Antwerpen zegt ook dat het proactief een winternoodplan voor de opvang van daklozen gaat onderzoeken.

De ministers Lieten, Vandeuren, Van den Bossche en ikzelf zijn van plan om een brief te sturen – hij is zo goed als klaar – aan de lokale overheden met de vraag of zij zich kunnen organiseren voor de winteropvang. Dit is een oproep, geen verplichting. Het is het enige wat wij kunnen doen binnen onze bevoegdheid.

Collega Kennes, ik denk niet dat het zinvol is om nu bijkomende maatregelen te nemen bovenop de reeds genomen maatregelen wat betreft het gebruik en het aanbod van onze eventueel leegstaande overheidsgebouwen. Ik heb uitvoerig geantwoord op een schriftelijke vraag van u. Ik verwijs naar een vraag om uitleg van collega Keulen van 15 juni 2010 waarbij ik uitvoerig ben ingegaan op het vastgoedbeheer en de efficiënte aanwending daarvan. Ik denk dat wij op dat vlak toch wel proberen te handelen als een voorbeeldige huisvader. Het is ook niet omdat er bij toeval bij een huuropzeg enkele maanden iets vrij is, dat er een mismatch is tussen het aanbod dat er is en het gebruik ervan. Dat is niet zo. AFM doet echt inspanningen om onze gebouwen zo efficiënt mogelijk te gebruiken. Ik probeer daar ook op toe te zien.

Wat de laatste vraag betreft: er is geen overleg tussen mij en Fedasil.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister, ik stel uit de berichten uit het verleden vast dat er weinig leegstand is. Intussen begrijp ik dat die enkele gebouwen niet meer leegstaan of dat ze een andere bestemming hebben gekregen. Het is op zich goed dat er goed wordt omgegaan met het gebouwenpatrimonium dat onder uw bevoegdheid valt.

Het is een probleem dat zich vooral situeert op een ander beleidsniveau. Mijn oproep was dat Vlaanderen, als het over die mogelijkheid beschikt, mee ruimte zou maken voor de noodopvang deze winter.

Minister Geert Bourgeois: Vorig jaar hebben we om humanitaire redenen een gebouw gebruikt waarvan collega Keulen had gesignaleerd dat het leegstond. We hebben dat in sneltempo gedaan en tegen een minimale kostprijs. We hebben dat ook met veel plezier gedaan.

Ik moet u wel zeggen dat de ervaring wel geleerd heeft dat zo'n administratief gebouw geschikt maken voor bewoning door meerdere gezinnen, eigenlijk heel moeilijk is. Ik denk dat kazernes, met alle voor- en nadelen, er veel beter voor geschikt zijn. Douches bijvoorbeeld waren een immens probleem. We hadden dan nog het geluk dat er twee douches waren. Op veel kabinetten zul je maar één douche vinden. Als je samenwoont met twee of drie grote gezinnen, geeft dat al een probleem. Er zijn minimale kosten gebeurd. Ik heb er indertijd uitvoerig over gerapporteerd. Dat zijn natuurlijk geen fundamentele oplossingen. Ik neem aan dat u het met mij eens bent. Vandaar dat staatssecretaris Courard bij voorkeur woningen vraagt aan de gemeenten. Dat zal niet evident zijn. In heel veel gemeenten zal die leegstand er niet zijn.

Ik herhaal: men zal fundamenteel iets moeten doen aan het instroom-, doorstroom- en uitstroomprobleem, anders zal het elk jaar erger worden. We staan nu al tweede of derde in de ranking, na Cyprus. Dat is niet houdbaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het recreatieve fietsnetwerk - 382 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, als ik de twee vragen om uitleg van deze middag naast elkaar zet, vind ik het zelf confronterend. Echt waar. Ik zou liever aansluiten bij de vraag van mijn voorganger, dan mijn eigen vraag stellen. Mijn vraag lijkt zo futiel en zo gek omdat je je gaat bezighouden met kleine probleempjes en met fietsroutenetwerken in Vlaanderen, terwijl we eigenlijk met een stroom van wereldproblemen in ons land te maken hebben. De vreemde combinatie van bevoegdheden in deze commissie leidt daartoe. Ik ben zelfs een beetje gegeneerd om mijn vraag te stellen. (*Opmerkingen*)

Ik relativeer daarmee natuurlijk zelf het politieke belang van mijn vraag. Mijn vraag gaat over fietstoerisme, en in de donkere dagen van november is dat des te meer een anachronisme. Laat ons toch maar dromen van mooie lentedagen en zelfs van mooie winterdagen waarop we kunnen gaan fietsen in ons vlakke Vlaanderen dat trouwens bij uitstek een fietstoerist-vriendelijk land is, blijft en nog meer wordt.

Een van de bijdragen daartoe zijn de fietsroutenetwerken die het laatste decennium – eerst door de provincie Limburg, ere wie ere toekomt – zijn ontwikkeld. Ik herinner me een televisiereportage van de stichter. Ik ben zelfs al eens grensoverschrijdend in Belgisch en in Nederlands Limburg gaan fietsen. Het is een fantastisch systeem dat heel aangenaam is en waarvan heel veel mensen gebruik maken voor hun kortere of langere vakanties. Het is prachtig tot je de weg kwijtraakt. Als je met de fiets de weg kwijtraakt, is dat omdat je met de fiets op binnenwegen rijdt waar er gelukkig niet veel signalisatieborden zijn. Het kan een tijdje duren eer je de weg terugvindt. Er is ook een probleem als er een bordje verdwijnt. Het is in het belang van elke fietser dat zulke problemen snel en adequaat worden opgelost.

Het probleem is mij gesignaleerd door een aantal mensen die regelmatig gebruik maken van het fietsnetwerk. Het komt op verschillende plaatsen voor. We zijn eens gaan zoeken hoe je als gemotiveerde burger met dit probleem omgaat. Het zijn natuurlijk provinciale taken, maar ik wil het nu niet over deze discussie hebben, tenzij u het een illustratie van verrommeling vindt. (*Opmerkingen van minister Geert Bourgeois*)

Ik heb niets gezegd. Ik zal er voorlopig ook geen uitspraak over doen, misschien later, wie weet.

Het systeem werkt overal anders. Dat is zo als er verschillende overheden zijn met elk hun eigen werkwijze en als het signaleren van problemen op een verschillende plaats en op een verschillende manier gebeurt. Misschien is dat zinvol, misschien ook niet. Er is zelfs ook een Vlaams meldpunt. Er zit in ieder geval geen logica in. Ik kan ook niet zeggen dat het echt gebruiksvriendelijk is.

Minister, vandaar mijn vragen die zo eenvoudig zijn als ze kunnen zijn en hopelijk ook nuttig zijn voor de fietsers. Acht u het nuttig om de verschillende provinciale toeristische diensten te laten samenwerken – of doen ze dat misschien al – om te komen tot één centraal meldpunt voor problemen met de fietsroutenetwerken? Overweegt u overleg met uw collega van Openbare Werken en Mobiliteit om het meldpunt voor de toeristische netwerken te koppelen

aan dat van de utilitaire fietspaden? Bij het opstellen van mijn vraag was het me niet helemaal duidelijk wie welke bevoegdheden had. Signalisatie langs de openbare weg is eigenlijk een bevoegdheid van uw collega. Er zijn ook utilitaire fietspaden, wat het nog complexer maakt. Waar moet je als fietser bijvoorbeeld melden dat er een put in het fietspad is? Hoe kun je alles beter op elkaar afstemmen? Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, minister, collega's, er zijn ongetwijfeld belangrijkere problemen dan het fietsroutenetwerk, en ik weet ook niet of er veel problemen zijn met het fietsroutenetwerk. Ik ben in de zomer van het zuiden van Limburg tot aan de kust gefietst via het fietsroutenetwerk en ik ben geen enkele keer verloren gereden. Het verwonderde mij hoe goed het werkt. *(Opmerkingen)*

Hoe lang ik over dat traject gedaan heb, doet niet ter zake.

Ik wil mij aansluiten bij de vraag, in die zin dat we moeten waken over de efficiëntie en de gebruiksvriendelijkheid van het fietsroutenetwerk. Signalisatie is daar één aspect van, maar ook onderhoud en het voorkomen van sluikestorten is heel belangrijk.

Ik wil ook nog zeggen dat het fietsnetwerk alsmear meer wordt gebruikt door niet-fietsers. In Limburg maar waarschijnlijk ook in andere provincies, maakt ook gemotoriseerd verkeer alsmear meer gebruik van het netwerk. Die bezorgdheid wil ik uiten om erover te waken dat het unieke van het fietsroutenetwerk bewaard blijft en dat de aantrekkelijkheid bewaard blijft. Het fietsnetwerk wordt alsmear populairder. We moeten er dus over waken dat het voor de fietsers, voor wie het oorspronkelijk was bedoeld, aantrekkelijk blijft.

De opmerkingen van de heer Caron zijn wel terecht.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, minister, collega's, als gewezen voorzitter van Toerisme Waasland en gewezen lid van de raad van bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen, is de materie mij ook niet helemaal vreemd.

Als er in Oost-Vlaanderen bordjes ontbreken, verdwijnen of beschadigd zijn, dan is er een fietsroutedokter – ik vind het nogal een zwaar woord – die het nodige kan doen. Het beschikken over een fietsknooppuntenkaart is ook nog altijd heel belangrijk. Via de kaart kom je dan wel terug op de goede weg.

De in het rood bewegwijzerde recreatieve fietsroutes moet je onderscheiden van de functionele fietsroutes. De functionele fietsroutes brengen je veilig en zo snel mogelijk van A naar B. De toeristische fietsroutes laten je vooral genieten van het landschap en de omgeving.

Wat ik ook nog aan de discussie wil toevoegen, is dat steeds meer verenigingen, lokale besturen en groepen het fietsnetwerk gebruiken om een route uit te stippelen. Ze willen zich dan ook documenteren en de kaarten gebruiken, die beschermd zijn. Elke provincie of toeristische federatie heeft zijn eigen reglementering. In de praktijk wordt er – en dat is heel positief – steeds meer van het fietsnetwerk gebruikgemaakt om lokale initiatieven te organiseren. Het zou misschien nuttig zijn om te streven naar een meer eenvormige regeling voor alle fietsroutenetwerken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, ik zoek naar een eerste conclusie uit deze vragen. Het zou kunnen zijn dat een aantal collega's ervoor pleiten om deze bevoegdheid niet langer provinciaal te houden, maar naar het Vlaamse niveau te brengen. Een conclusie zou ook kunnen zijn dat een groene jongen vlugger de weg kwijtraakt dan een rode jongedame en dat de groene jongen zich daar bovendien aan ergert, terwijl het heerlijk moet zijn om de weg te verliezen in de wijde natuur.

Alle gekheid op een stokje: dit is allemaal provinciaal georganiseerd. Het zijn provinciale toeristische organisaties. De idee komt uit Limburg. Een voormalige mijningenieur heeft het ingenieuze mijnsysteem toegepast op bovengrondse fietsknooppuntennetwerken. Intussen is het systeem gebiedsdekkend voor Vlaanderen gemaakt. De laatste lussen zijn enkele maanden geleden gesloten in Vlaams-Brabant. Het is ook een exportproduct. Het wordt intussen gebruikt in Nederland en tot mijn persoonlijk ongenoegen nog altijd niet in het noorden van Frankrijk.

De provinciale organisaties staan niet alleen in voor de ontwikkeling, maar ook voor de aanleg, het beheer en het onderhoud. Dat wil ik heel duidelijk zeggen. De provinciale toeristische organisaties (PTO's) hebben fietskaarten waarop de bewegwijzering staat. Sommige vooruitziende fietsers, waar ik niet toe behoor, nemen bovenop hun kleine schema ook nog eens die kaart mee voor het geval ze toch zouden verloren rijden. Collega Caron, ik zie dat u duidelijk ook niet tot die vooruitziende mensen behoort. Op de kaarten staan ook de websites van de PTO's vermeld. Er zijn een aantal meldpunten per provincie die bijna allemaal verschillende namen hebben. In Antwerpen is het 'een routedokter', in Limburg is dat het algemene infoadres, in Oost-Vlaanderen is het 'fietsnetwerken', in Vlaams-Brabant is het ook een routedokter en in West-Vlaanderen is het zelfs een 'routechirurg'. Het is misschien een beetje verwarrend, hoewel de meeste fietsers maar in één provincie tegelijk fietsen, tenzij je op de grens balanceert. Wie de kaart heeft, heeft dus geen probleem.

De websites kan je ook terugvinden via de gespecialiseerde fietswebsites zoals www.fietsnet.be, www.fietsroute.org en www.routeyou.com. Daarnaast kunnen zij de informatie onderweg vinden op de informatieborden langs het netwerk en kunnen zij voor hun aankopen terecht bij de provinciale diensten.

Ik heb navraag gedaan bij de PTO's want uit eigen ervaring spreken, is altijd een beetje gevaarlijk. Ik heb zelf nog maar één keer meegemaakt dat ik verkeerd reed, en toen heeft een bereidwillige landbouwer mij geholpen. Alle PTO's hebben mij laten weten dat één centraal meldpunt niet voor de hand ligt. Het is een aantrekkelijk idee, maar in de praktijk zou het niet zo werkbaar zijn. De telefoonnummers zijn kantoornummers. Meestal fietst men in zijn vrije tijd. Het is niet zo evident om een centraal punt te realiseren dat dispatcht naar de verschillende PTO's. Ze werken allemaal met meters en peters, mensen die het vrijwillig opvolgen. In de meeste provincies is het zo dat de meters en de peters vijf tot zes keer per jaar het traject fietsen dat hen is toegewezen. Mijn ervaring is dat het heel nauwgezet gebeurt en dat er zeer snel wordt gereageerd op de problemen die zich voordoen. Er is ook een ICT-tool ontwikkeld waar alle bordjes en paaltjes in zijn opgeslagen. De PTO's zeggen mij dat er wordt opgetreden binnen de 5 dagen nadat er een probleem is gesignaleerd. Veel opmerkingen zijn in veel gevallen onbruikbaar. De locatie is niet precies bepaald – ergens in de buurt van –, het probleem wordt onvoldoende omschreven, men is te vaag, mensen vertellen de hele fietstocht enzovoort. Alle correct gesignaleerde problemen worden in de mate van het mogelijke snel opgevangen.

Ik heb ook cijfers opgevraagd van wat er moet worden vervangen. Het is verschillend omdat er soms per paal meerdere bordjes zijn. Ik ga me beperken tot de borden. In West-Vlaanderen staan er 12.979 borden. Er zijn gemiddeld 2500 interventies per jaar nodig waarbij ofwel een paal moet worden vervangen, ofwel een bord, ofwel beide. Er kunnen ook herstellingen of vervangingen nodig zijn. In Limburg zijn er 20.000 bordjes op evenveel palen. Hiervan dient jaarlijks 10 procent vervangen te worden. In Antwerpen gaat het over 15.500 borden. Er zijn zo'n 500 meldingen per jaar. Er zijn wel maar 4000 unieke palen. De verhouding tussen de bordjes en de palen verschilt van provincie tot provincie. In Vlaams-Brabant zijn er 8800 bordjes. Hiervan werden in 2009 750 bordjes vervangen. In Oost-Vlaanderen staan er momenteel 14.889 fietsnetwerkborden. In 2009 werden echter 274 herstellingsopdrachten uitgevoerd. Dat zal een record zijn in de positieve zin. Het gaat er over het herbevestigen van borden, tot vervangen, terugplaatsen, palen vervangen, borden herstickeren, controle op mogelijke onvolkomenheden.

Het probleem is dus dat dit allemaal op zichzelf staande provinciale organisaties zijn. In 2008 is er contact geweest tussen het agentschap Toerisme Vlaanderen en het departement Mobiliteit en Openbare Werken. Het agentschap heeft toen de contactgegevens van de toeristische meldpunten bezorgd aan het departement. Ze werden gepubliceerd in een folder van het departement over het meldpunt fietsen. Het departement heeft dus de beide meldpunten gebracht: dit van de toeristische fietsroutes en dit van de utilitaire fietspaden. Het lijkt mij zinvol om tot zo weinig mogelijk meldpunten te komen en te proberen om het voor de gebruiker efficiënter en vriendelijker te maken waar het kan.

Ik herhaal het: het is een autonome bevoegdheid van de provincies. Ik ga aan de PTO's melden dat deze vraag hier gesteld is. Misschien kunnen ze op een of andere manier tot een samenwerking komen, al was het maar dat hun websites eenzelfde naam krijgen. Dat zou al minder verwarring scheppen en het zou gemakkelijker zijn te weten dat het overal dezelfde naam is. Men kan misschien voor een eenvormige benaming zorgen.

Ik ga ook contact nemen met collega Crevits om na te gaan of er nog meer kan worden afgestemd voor de meldpunten voor de utilitaire fietspaden en de andere.

Mevrouw Robeyns, ik zal het oneigenlijke gebruik van de fietspaden signaleren. Ik weet niet of er echt veel aan te doen is. Het zijn paden die open zijn voor elke vorm van verkeer. Het wordt dan heel moeilijk om op te treden en te zorgen dat er geen ander verkeer gebruik van maakt. Er zijn in het fietsknooppuntennetwerk natuurlijk ook heel wat paden die niet voor gemotoriseerd verkeer bedoeld zijn. Men mag er dan geen gebruik van maken als men met een moto rijdt. Dan is het een zaak van toezicht en handhaving. Dat is niet zo evident. Als het gaat over openbare wegen die voor iedereen openstaan, kun je natuurlijk niet verhinderen dat er een moto over rijdt, ook al is dat voor andere gebruikers minder leuk. Dat kun je niet verhinderen. Ik zal dit punt ook signaleren en nagaan of de PTO's ervoor kunnen zorgen dat er een beter toezicht komt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik dank u voor het duidelijke, volledige en interessante antwoord.

Uit het antwoord blijkt dat er toch heel wat meldingen zijn en heel wat herstellingen moeten gebeuren. Dat is begrijpelijk, want het publieke domein vergt veel onderhoud. Hoe meer meldingen en herstellingen er zijn, hoe meer problemen er natuurlijk ook worden gesignaleerd. Er is een oorzakelijk verband. Vandaar dat die vraag ook regelmatig komt.

De manier waarop u antwoordt en waarop u de samenwerking tussen de actoren op het terrein wilt verbeteren, kan alleen maar bijdragen tot een goede werking. Het is een zeer succesvol systeem. Ik heb meestal geen kaart bij, alleen maar een schema. Vorige vrijdag ben ik door Noord-Frankrijk gefietst. Het zou heel erg fijn zijn als ook daar het systeem zou worden ingevoerd, gekoppeld aan dat van West-Vlaanderen en dat van Henegouwen, want ook daar zijn hele mooie wegen om te fietsen.

Minister Geert Bourgeois: Van onze prachtige Moeren in de Westhoek kunnen doorrijden naar Frankrijk, dat zou schitterend zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■